

“ТОПЛОФИКАЦИЯ - ПЕРНИК” АД

Перник 2303
кв. “Мошино”

Телефон: 076/ 588 009; Факс: 076/ 588 008
www.toplo-pernik.com; e-mail: office@toplo-pernik.com

УТВЪРДИЛ:

инж. Кремен Георгиев
Изпълнителен директор

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА

Настоящата счетоводна политика, в сила от 01.01.2009 г. отразява принципите, концепциите, правилата, базите и процедурите за счетоводно отчитане дейността на Дружеството и за предоставяне на информацията във финансовия отчет, съобразена със Закона за счетоводството, утвърдените с § 1, § 1а от закона, както и МСС, в сила от 01.01.2005 г. и промени с регламент 1126/2008 на Комисията и МСФО, приети с МПС № 204/ 07.08.2006 г. Последващи изменения от 12.06.2009 г. регламент ЕО -494/2009 г. изменение на МСС.

I. ПРИНЦИПИ И ФОРМА НА СЧЕТОВОДСТВОТО

Счетоводната политика е разработена при спазване принципите, определени в чл. 4 от Закона за счетоводството и изискванията на МСС №1, така че финансовите отчети да са в съответствие с всички изисквания на всеки приложим международен счетоводен стандарт и разясненията на Постоянния комитет за разяснения.

Компоненти на финансовите отчети:

Пълният комплект на финансовите отчети включва:

- Отчет за финансовото състояние към края на периода;
- Отчет за всеобхватния доход за периода;
- Отчет за собствения капитал за периода или промените в собствения капитал, породени от операции, различни от капиталовите операции със собствениците или разпределенията за собствениците;
- Отчет за паричните потоци за периода;
- Счетоводна политика и пояснителни бележки.

За Дружеството е определена автоматизирана форма на счетоводно отчитане при използването на програмен продукт “Счети” и собствен софтуер за ТРЗ и инкасо.

Общи положения

Финансовите отчети трябва да представляват честно финансовото състояние, финансовите резултати от дейността и паричните потоци на Дружеството.

Когато в съответствие със специфични текстове на даден международен стандарт се прилага преди началната му дата на влизане в сила, Дружеството ще оповестява този факт.

Ръководството на Дружеството е избрало настоящата счетоводна политика с цел финансовите му отчети да са в съответствие с всички изисквания на всеки приложим международен стандарт и разясненията на Постоянния комитет за разяснения с цел разработената счетоводна политика да създаде сигурност, че финансовите отчети дават информация, която е:

- Необходима за вземането на решение от потребителите на финансовите отчети;

- Тя е надеждна в това, че те:
 - предоставят достоверно резултатите и финансовото състояние на Дружеството;
 - отразяват икономическата същност на събитията и операциите, а не просто тяхната правна форма;
 - са неутрални, което означава, че са безпристрастни;
 - са предпазливи;
 - са пълни във всички съществени аспекти.

1. Действащо предприятие

„Топлофикация – Перник” АД е действащо предприятие и не съществуват причини за прекратяване на дейността му или ограничаване на мащабите му и има способност да продължи своята дейност.

2. Принципи на начисляване

Дружеството изготвя финансовите си отчети, с изключение на отчетите, свързани с паричните потоци, на базата на принципа на начисляването.

Операциите и събитията в Дружеството се признават в момента на възникването им, независимо от момента на плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовия отчет за същия период.

3. Съпоставимост между приходите и разходите

Разходите се признават в отчета за всеобхватния доход на база директната връзка на направените разходи с приходите на конкретните носители на доходи (съпоставяне). Приложението на принципа на съпоставимост обаче не позволява да се признават статии в отчета за финансовото състояние, които не отговарят на определението за актив или пасив.

Текущото счетоводно отчитане се организира по реда, определен в Закона за счетоводството и утвърдения индивидуален сметкоплан.

Разходите извършвани за дадена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който се черпи изгода от тях. Получените приходи се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното придобиване.

4. Последователност на представянето

Представянето и класификацията на статиите във финансовите отчети се запазват и през следващите периоди, освен ако:

- е настъпила значителна промяна в характера на дейността на Дружеството или при преглед на представянето във финансовите отчети се установи, че тази промяна ще доведе до по-подходящо представяне на събитията или операциите;
- е наложена промяна в представянето по МСФО или разяснения от Постоянния комитет за разяснения.

5. Същественост и обединяване

Всяка съществена статия ще се представя отделно във финансовите отчети. Несъществените суми ще се обединяват с подобен характер или функция и не се нуждаят да се представят отделно.

Във финансовия отчет сделките и събитията се представят в съответствие с икономическото им съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма.

Сделките, събитията и резултатите от тях се отразяват обективно и непреднамерено във финансовите отчети и анализа за финансовото състояние с оглед вземане на съвременни, оптимални управленчески решения.

6. Предпазливост

През отчетния период се отчитат предполагаемите рискове, евентуалните загуби за бъдещи периоди, обезценяването на активите и пасивите.

Не се допуска компенсиране на вземания и задължения.

Предпазливостта представлява разумно оценяване и отчитане на съдържанието на стопанските операции с оглед получаване на реален финансов резултат.

7. Компенсиране

Активите и пасивите не трябва да се компенсират, освен когато такова компенсиране се изисква или е разрешено от друг МСФО.

Приходните и разходните статии могат да се компенсират единствено и само когато:

- Това се изисква или разрешава от МСФО
- Печалбата, загубата и свързаните разходи възникват от едни и същи или подобни операции или събития, които не са съществени.

8. Сравнителна информация

Сравнителната информация по отношение на предходния период трябва да бъде оповестена за цялата цифрова информация във финансовите отчети, освен ако друг международен счетоводен стандарт допуска или изисква друго. Сравнителната информация трябва да бъде включена в текстови и описателен вид, когато това е уместно и необходимо за по-доброто разбиране на финансовите отчети за текущия период.

Когато представянето или класифицирането на статии във финансовите отчети е претърпяло промени, сравнителната информация, освен в случаите, когато това е практически невъзможно да се направи, трябва да бъде рекласифицирана с цел да се осигури сравнимост спрямо текущия период, като характерът, размерът и причините за рекласифицирането трябва да бъдат оповестени. Когато е практически невъзможно да се рекласифицират сравнителните данни, Дружеството следва да оповести причините за това и каква е същността на промените, които биха били направени, ако сумите бяха рекласифицирани.

II. СТРУКТУРА И СЪДЪРЖАНИЕ НА ФИНАНСОВИТЕ ОТЧЕТИ

1. Идентификация на финансовите отчети

Финансовите отчети трябва да бъдат идентифицирани и разграничени от останалата информация.

Всеки компонент на финансовите отчети трябва да бъде ясно идентифициран. Следната информация трябва да бъде ясно показана и повторена, когато е необходимо за по-доброто разбиране на представената информация:

- наименованието на отчитащото се предприятие или други начини за неговата идентификация;
- датата на отчета за финансово състояние или отчетния период, за който се отнасят финансовите отчети, кое от двете е подходящо с оглед на съответния компонент на финансовите отчети;
- видът на отчетната валута;
- степента на закръгленост, използвана при представянето на числовите показатели във финансовите отчети.

2. Отчетен период

Финансовите отчети за период трябва да бъдат представяни най-малко веднъж годишно. Когато при извънредни обстоятелства датата на отчета за финансово състояние на

Дружеството се промени и годишните финансови отчети се представят за по-дълъг или по-кратък период от една година, Дружеството трябва да оповести следната информация като допълнение към отчетния период, за който се отнасят счетоводните отчети:

- причините за използването на отчетен период, различен от една година
- факта, че сравнителните данни от отчета за доходите, промените в собствения капитал, паричните потоци и отнасящите се за тях пояснения не са сравними

3. Своевременност

Финансовите отчети трябва да бъдат представени на потребителите им в разумен срок след датата на отчета за финансово състояние. Дружеството трябва да издаде финансовите си отчети в срок 6 месеца след датата на отчета за финансово състояние.

4. Отчет за финансовото състояние

Разграничаване на текущи и нетекущи активи

Дружеството на база съществеността на дейността си ще представя като текущи и нетекущи активите и пасивите отделно класифицирани в своя отчет за финансово състояние.

Дружеството ще оповестява за всеки актив и пасив, който комбинира суми, които се очаква да бъдат възстановени или да бъдат уредени както преди, така и след една година от датата на баланса, която се очаква да бъде възстановена или уредена след повече от дванадесет месеца.

Текущи активи

Един актив може да бъде класифициран като текущ, когато:

- се очаква да бъде реализиран или държан с цел продажба или употреба в нормалния оперативен цикъл на предприятието;
- е държан предимно с търговска цел или за кратък период и се очаква да бъде реализиран в срок в рамките на 12 месеца от датата на баланса;
- е актив в пари или парични еквиваленти, за които няма ограничение върху използването им;

Всички други активи следва да се класифицират като нетекущи.

Текущи пасиви

Един пасив трябва да се определи като текущ, когато:

- се очаква да бъде уреден в рамките на нормалния оперативен цикъл на дейността;
 - следва да се уреди в рамките на 12 месеца от датата на отчета за финансово състояние.
- Всички други пасиви трябва да бъдат класифицирани като нетекущи пасиви.

Дружеството трябва да класифицира своите дългосрочни лихвоносни задължения като текущи дори и когато следва да бъдат уредени в срок до 12 месеца от датата на баланса, ако:

- първоначалния срок за уреждане е бил по-дълъг от 12 месеца;
 - Дружеството възнамерява да рефинансира задължението на дългосрочна основа;
 - намерението е подкрепено със споразумение за рефинансиране или за промяна в схемата на плащанията, сключени преди одобрението за издаване на финансовите отчети.
- Размерът на всяко задължение, което се изключва от текущите задължения следва да бъде оповестено в поясненията към баланса заедно с подкрепящата с това представяне информация.

Информация, която следва да се представи в отчета за финансовото състояние.

Като минимум лицевата страна на отчета за финансовото състояние трябва да съдържа статиите, които представят следните суми:

- имоти, машини, съоръжения и оборудване;

- нематериални активи;
- финансови активи;
- инвестиции, осчетоводени по метода на участие в собствения капитал;
- материални запаси;
- търговски и други вземания;
- авансови плащания;
- пари и парични еквиваленти;
- търговски и други задължения;
- данъчни пасиви и активи след изискванията на МСС 12 *Данъци върху дохода*;
- провизии;
- нетекущи лихвени задължения;
- малцинствено участие;
- издаден регистриран капитал и резерви.

Допълнителни статии, групи и раздели и междинни сборове ще се представят на лицевата страна на отчета за финансовото състояние, когато това се изисква от МСФО или когато това е необходимо за честното представяне на финансовото състояние на Дружеството.

Активи и пасиви, които се различават по характер и функции могат да бъдат предмет на различни бази и оценяване.

Информация, която може да се представи или на лицевата страна на отчета за финансово състояние, или в поясненията.

Дружеството може да оповести или на лицевата страна на отчета за финансово състояние, или в поясненията към него допълнителна субкласификация на представените статии, класифицирани по подходящ за дейността на Дружеството начин. Всяка статия трябва да има допълнителна субкласификация, когато това е уместно, съгласно нейния характер, като вземанията и задълженията от и към предприятието майка, дъщерни и асоциирани предприятия и с други свързани лица следва да бъдат оповестени отделно.

Дружеството трябва да оповести следната информация или на лицевата страна на отчета за финансово състояние, или в поясненията към него:

- броят на оторизираните акции;
- броят на емитираните акции, включително и тези, които са напълно платени; и на тези, които са емитирани, но не са платени напълно;
- номиналната стойност на една акция или акциите без номинална стойност;
- равнение на броя на държаните от акционерите акции към началото и края на годината;
- правата, преференциите и ограниченията, присъщи на съответния клас, включително ограничения при разпределение на дивидентите и обратното плащане на капитала;
- акциите на предприятието, държани от самото предприятие или от дъщерни и асоциирани предприятия;
- акции, запазени за издаване под опция или по договори за продажба, включително условията и сумата.

5. Отчет за всеобхватния доход

Предприятието следва да представи всички статии на приходи и разходи, признати през даден период:

- а) в единен отчет за всеобхватния доход, или
- б) в два отчета: отчет, показващ компонентите на печалбата или загубата (отделен отчет за доходите) и втори отчет, започващ с печалбата или загубата и показващ компонентите на друг всеобхватен доход (отчет за всеобхватния доход).

Информацията, която следва да се представи на лицевата страна на отчета за всеобхватния доходите

Като минимум лицевата страна на отчета за всеобхватния доход трябва да включва статиите, които представляват следните суми:

- приходи;
- резултат от оперативна дейност;
- финансови разходи;
- дял от печалбите и загубите на асоциирани и съвместни предприятия, осчетоводени по метода на участие в собствения капитал;
- разходи за данъци;
- печалба или загуба от обичайна дейност;
- извънредни статии;
- малцинствено участие;
- нетна печалба или загуба за периода.

Допълнителни статии, групи и раздели и междинни сборове би трябвало да се представят на лицевата страна на отчета за доходите, когато това се изисква по МСФО или когато това е необходимо за честното представяне на резултатите от дейността на предприятието.

Информация, която може да се представи или на лицевата страна на отчета за всеобхватния доход, или в поясненията.

Дружеството би трябвало да представя на лицевата страна на отчета за всеобхватния доход, или в поясненията към него анализ на разходите, използвайки класификация, която се основава на характера на разходите или на тяхната функция в рамките на предприятието.

Дружеството трябва да оповести или на лицевата страна на отчета за всеобхватния доход, или в поясненията към него сумата на дивидентите за акция, декларирани или предложени за периода, за който се отнасят финансовите отчети.

6. Отчет за промените в собствения капитал

Дружеството трябва да представи като отделен компонент на финансовите отчети, отчет показващ:

- нетната печалба или загуба за периода;
- всеки приход или разход, печалба или загуба, които са признати директно в собствения капитал, съгласно изискванията на други стандарти, както и общата сума на тези статии;
- кумулативния ефект на изменението в счетоводната политика и корекциите на фундаментални грешки съгласно МСС 8

Освен това предприятието следва да представи или в този отчет, или в поясненията към него:

- капиталовите операции със собствениците и разпределението между собствениците;
- салдото на натрупаната печалба и загуба в началото на периода и към датата на баланса и движението за периода;
- изравняване на балансовата стойност на всеки клас от капитала, премиен резерв в началото и в края на периода, като се оповестява отделно всяко движение.

7. Отчет за паричните потоци

МСС 7 определя изискванията за предоставянето на паричните потоци и свързаните с тях оповестявания и се представя като неразделна част от финансовите отчети за всеки отчетен период, за който се отнасят финансовите отчети.

Предприятието ще отчете паричните потоци от оперативната дейност, като използва прекия метод, при който се отразяват главните категории от брутните парични приходи и брутните парични плащания.

Отчетът за паричните потоци трябва да представя паричните потоци през отчетния период, групирани по оперативни, инвестиционни и финансови дейности.

Паричните потоци, произтичащи от сделки в чуждестранна валута, трябва да се отчитат във валутата, използвана за счетоводството на предприятието, като към сумата в чуждестранна валута се прилага обменния курс на отчетната валута към чуждестранната валута на датата на паричния поток.

Паричните потоци, отнасящи се към извънредните статии, трябва да се категоризират като произтичащи от основни, инвестиционни или финансови дейности в зависимост от случая и да се отчитат отделно.

8. Пояснения към финансовите отчети

Поясненията към финансовите отчети трябва да:

- представят информация за базата на която са изготвени финансовите отчети и специфичните счетоводни политики, избрани и приложими по отношение на съществуващите операции и събития;
- оповестяват информацията, изисквана от МСС, която не е представена другаде във финансовите отчети;
- представя допълнителна информация, която не е представена на лицевата страна на финансовите отчети, но чието оповестяване е необходимо за честно представяне.

Поясненията към финансовите отчети трябва да бъдат представени по систематичен начин. Всяка позиция на лицевата страна на отчета за финансовото състояние, отчета за всеобхватния доход и отчета за паричните потоци трябва да има препращаща референция към съответната информация, представена в поясненията.

Секцията за счетоводната политика към поясненията на финансовите отчети трябва да описва следното:

- базата (базите) за оценяване, използвана(и) при изготвянето на финансовите отчети;
- всяка специфична счетоводна политика, необходима за правилното разбиране на финансовите отчети.

Предприятието следва да оповести следната информация, ако тя не е оповестена никъде другаде в публикуваната информация с финансовите отчети:

- седалището и правния статут на предприятието, регистрация и адрес на управление;
- описание на характера на дейността на предприятието и неговите основни дейности;
- името на предприятието майка;
- броят на служителите или към края на периода или средно за периода.

III. ОРГАНИЗАЦИЯ НА СЧЕТОВОДСТВОТО

Организацията на счетоводството е конкретен ред и начин за осъществяване на цялостния счетоводен процес, създадената организация е съобразена с измененията наложени от преминаването на Дружеството към МСФО, в сила от 01.01.2005г.

- Всеобхватно и навременно, хронологично и систематично регистриране и съхраняване на информацията от първичните счетоводни документи.
- Контрол върху достоверността на данните в счетоводните документи и прилаганите методи за тяхната обработка.
- Установяване на фактическия резултат от дейността през всеки един момент от време и в края на отчетния период.

- Максимално точно и реално представяне на състоянието на активите и пасивите във финансовите отчети.
- Удостоверяване вътрешните информационни потребности за ефективно управление и осъществяване на последващ финансов и данъчен контрол.

Цялостната счетоводна политика от 01.01.2009 г. ще се осъществява при задължително прилагане и спазване Закона за счетоводството, Международните стандарти за финансова отчетност и Индивидуалния сметкоплан на Дружеството.

1. Оценка на активите и пасивите

При придобиване на активите и пасивите, същите ще се оценяват по историческата им цена, която може да бъде:

- цена на придобиване
- себестойност
- справедлива цена

2. Отчитане на дълготрайните активи и на амортизацията на амортизуемите дълготрайни активи

Съобразявайки се с индивидуалния сметкоплан дълготрайните активи ще продължават да се отчитат по счетоводните сметки, по които са отчитани до 01.01.2002г., както следва:

- Група 20 – Дълготрайни материални активи
- Група 21 – Дълготрайни нематериални активи
- Група 22 – Дългосрочни инвестиции и вземания

ДЪЛГОТРАЙНИ МАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Всеки отделен имот, машина, съоръжение или оборудване се признават за актив, когато:

- е вероятно предприятието да получи в бъдеще икономически ползи, свързани с актива;
- Цена на придобиване на актива за предприятието може надеждно да бъде оценена.

Всеки имот, машина, съоръжение или оборудване, който се признава за актив трябва първоначално да бъде оценен по цена на придобиване.

Цената на придобиване включва:

- Неговата покупна цена вкл. мита, невъзстановими данъци и след приспадане на търговски отстъпки;
- разходи за подготовка на обекта;
- разходи за първоначална доставка и обработка;
- разходи за монтаж;
- професионални хонорари;
- предполагаеми разходи за демонтаж и отвеждане на актива и възстановяване на терена, до размера на начислената провизия според МСС 37 Провизии, условия задължения и условия активи.

Остойността на дълготрайните материални активи ще се извършва при спазване на изискванията на МСС 16, а начисляване на амортизационните отчисления по линейния метод при база полезния срок на ползване на активите.

Полезния живот на имот, машина, съоръжение или оборудване трябва периодически да се преразглежда и ако очакванията се различават значително от предишните оценки, амортизационните отчисления за текущия и бъдещите периоди да се коригират.

След първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен актив ще се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупана загуба от обезценка.

С цел отчитане само на активи, които имат съществено значение определяме с настоящата счетоводна политика стойностен праг от 500 лева, под която стойност придобитите дълготрайни материални активи, като активи с несъществена стойност на основание МСС 16 ще се отчитат като текущ разход.

Преоценката на дълготрайните материални активи ще се извършва при спазване изискванията на МСС 16 -- препоръчителен метод.

Придобитите ДМА с лизингови договори ще се отчитат съгласно изискванията на МСС 17. Те се записват по себестойност.

Разходите за ремонт и поддръжка на дълготрайните материални активи се начисляват в отчета за приходите и разходите за дейността в годината, в която са извършени.

Разходите за реконструкция и модернизация се капитализират само, ако е вероятно да увеличат икономическите ползи, които ДМА се очаква да генерират. Всички други разходи трябва да се начисляват в отчета за всеобхватния доход текущо, дори ако увеличават стойността на актива.

Всички предишни капитализирани суми, които не отговарят на критерия за капитализация, трябва да бъдат отписани.

Отделен ДМА може да се придобива в замяна или частична замяна на несходен ДМА. Цена на придобиване на такъв актив се определя по справедливата стойност на получения актив, която е еквивалентна на справедливата стойност на отдадения актив, коригирана с всички преведени парични средства или парични еквиваленти.

Всеки ДМА може да се придобива в замяна на подобен актив, който има сходна употреба в същата сфера на стопанската дейност и сходна справедлива стойност. Цената на придобиване на този актив е балансовата сума на отдадения актив.

За да определи дали даден имот, машина, съоръжение или оборудване са обезпечени, предприятието прилага МСС 36 *Обезценка на активи*.

Даден ДМА трябва да се отписва от отчета за финансовото състояние при продажба или когато актива окончателно бъде изваден от употреба и не се очакват никакви икономически ползи от това.

Инвентаризация ще се извършва веднъж в годината, съгласно чл. 22 от Закона за счетоводството.

В годишния финансов отчет ще се оповестява информацията относно отчитането на дълготрайните материални активи, съгласно изискванията на МСС 16 и МСС 1.

Амортизационните отчисления за дълготрайните материални активи се изчисляват по линейния метод на база очаквания полезен живот на съответните активи.

ДЪЛГОТРАЙНИ НЕМАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Нематериалният актив е установим непаричен актив без физическа субстанция, предназначен за използване в производството или доставка на стоки и услуги, за наемане от други лица или за административни цели. Допълнително изискване е този актив да бъде разграничим, за да се разграничава от репутацията, призната в бизнес комбинации.

Един актив е разграничим ако:

- Е делим, т.е. може да бъде разделен или отделен от предприятието и продаден, прехвърлен, независимо дали предприятието възнамерява да прави това.
- Възниква от договори или други законови права, независимо от това дали тези права са прехвърляеми от предприятието.

Активът е ресурс, когато:

- е контролиран от предприятието като резултат от минали събития;
- от него се очаква приток на бъдещи икономически изгоди за предприятието.

Дълготрайните нематериални активи се записват по цена на придобиване, коригирана с амортизацията на линейна база за периода на ползите и всякакви натрупани загуби от обезценка.

МСС 38 изисква едно предприятие да отчете нематериален актив /по себестойност/ ако или само ако:

- има вероятност бъдещите икономически ползи, които могат да произтекат от актива да се получат в предприятието;
- стойността на актива може надеждно да се оцени.

Това изискване се отнася едновременно за нематериалните активи, които се придобиват отвън и които се създават в предприятието.

Нематериалните активи с неопределен срок на живот не трябва да се амортизират, а да се тестват за обезценка поне веднъж годишно.

Осчетоводяването на ДНА ще се извършва съгласно изискванията на МСС 38. основните изисквания се свеждат до:

- Признаване и отчитане на ДНА – определяме стойностен праг от 700 лева, както на ДМА;
- Първоначална оценка на външно създадените нематериални активи;
- Първоначална оценка на вътрешно създадените нематериални активи;
- Последващи разходи;
- Оценка след първоначално признаване;
- Отписване на нематериалните активи;
- Оповестяване в годишния финансов отчет.

Отчитането на амортизацията на ДНА ще става въз основа на оптималната оценка за неговия полезен живот.

Според МСС 38 всички разходи за научноизследователска дейност следва да се отчетат като разход за периода, в който са възникнали. Разходи, които не водят до възникването на нематериален актив във финансовите отчети са следните:

- разходи, извършени във връзка с учредяване на дейност или въвеждане в експлоатация;
- разходи за обучение;
- разходи, произтичащи от реорганизирането или преместването на цяло предприятие или част от него.

Разходите по тези дейности се отчитат като разходи за периода, през който са възникнали.

Според МСС последващите разходи по нематериален актив след неговото закупуване или завършване следва да бъдат отчетени като текущи разходи, освен ако:

- има вероятност тези разходи да дадат възможност на актива да генерира по-голяма бъдеща полза от първоначално предвидената;
- разходите могат да бъдат надеждно измерени и преписани към актива.

Положителната репутация се амортизира за период, не по-голям от 20 години, с отчитане на предполагаемия период за възстановяване. Периодично се извършват проверки дали балансовата стойност на такива активи не е по-висока от очакваната възстановима стойност, във връзка с тяхната употреба или реализация съгласно последните корпоративни планове.

Инвентаризация на ДНА ще се извършва веднъж в годината, съгласно изискванията на чл. 22 от Закона за счетоводството.

ДЪЛГОСРОЧНИ ИНВЕСТИЦИИ

Осчетоводяването на дългосрочните инвестиции ще се извършва съгласно изискванията на МСС 40 - *Инвестиционни имоти*.

Инвестиционният имот се дефинира като имот държан по-скоро за получаване на приходи от наеми или увеличаване на стойността на капитала, отколкото за:

- използване при производство или доставка на стоки и услуги за административни цели; или
- продажба в рамките на обичайната стопанска дейност.

Съгласно МСС Дружеството е избрало модела на цена на придобиване.

Оповестяване в годишния финансов отчет:

- критериите за отличаване на инвестиционните имоти;
- че прилага метода на цена на придобиване;
- сумите включени в отчета за доходите, за приходи от наеми, преки оперативни разходи;
- полезния живот на активите;
- брутната балансова сума и натрупаните амортизации в началото и в края на периода.

3. Лизинг

МСС 17 се прилага за отчитане на всички лизингови договори с изключение на:

- лизингови договори за проучване и използване на минерали, петрол, природен газ и други подобни невъзстановими ресурси;
- лизингови договори за продукти като кинофилми, видеозаписи, пиеси, ръкописи, патенти и авторски права.

МСС 17 не трябва да се прилага при оценяването от:

- лизингополучатели на инвестиционни имоти при финансов лизинг – отчитат се по МСС 40;
- лизингодатели на инвестиционни имоти при експлоатационен лизинг – прилага се МСС 40;
- лизингополучатели на биологични активи, държани при финансов лизинг – прилага се МСС 41;
- лизингодатели на биологични активи, отдадени при експлоатационен лизинг – прилага се МСС 41

Лизингов договор е споразумение, по силата на което лизингодателя предава на лизингополучателя срещу еднократно или серия от плащания правото да използва актив за договорен срок.

Финансов лизинг е лизингов договор, който прехвърля в значителна степен всички рискове и изгоди от собствеността върху актив. В крайна сметка правото на собственост може да бъде или да не бъде прехвърлено.

Финансовият лизинг трябва да се признава като актив и пасив в баланса на лизингополучателя с размер, който в началото на лизинговия договор е равен на справедливата стойност на наетата собственост или ако е по-нисък – по сегашната стойност на минималните лизингови плащания.

Лизинговите плащания трябва да се разпределят между финансовия разход и намалението на неплатеното задължение. Финансовият разход трябва да се разпределя по периоди през срока на лизинговия договор, така че да се получи постоянен периодичен лихвен процент по остатъчното салдо на задължението за всеки период.

Експлоатационен лизинг е лизингов договор, различен от финансовия лизинг.

Лизинговите плащания по експлоатационен лизинг трябва да се признават като разход в отчета за доходите по прекия линеен метод за целия срок на лизинговия договор,

освен ако друга системна база не е представителна за времето, през което потребителят използва изгодата на наестия актив.

Неотменим лизинг е лизингов договор, който е отменим само в следните случаи:

- при настъпването на някаква непредвидима случайност;
- с разрешение на лизингодателя;
- ако лизингополучателят сключи нов лизингов договор за същия или равностоен актив със същия лизингодател; или
- при изплащане от страна на лизингополучателя на такава допълнителна сума, която от самото начало осигурява в голяма степен продължаването на лизинговия договор.

4. Оценка на краткотрайните активи

А/. Оценяване и отчитане на стоково-материалните запаси

Материалните активи са активи:

- държани за продажба в обичайния ход на стопанска дейност;
- намиращи се в процес на производство за такива продажби; или
- под формата на материали или запаси, които се изразходват в производствения процес или предоставяне на услуги.

Оценяването и отчитането на материалните запаси ще се извършва съгласно изискванията на МСС 2 – оценяват се по по-ниската от себестойността и нетната реализуема стойност.

Себестойността на материалните запаси представлява сумата от всички разходи по закупуването, преработката, както и от други разходи направени във връзка със доставянето на стоково-материалните запаси до сегашното им местоположение и състояние.

Себестойността на готовата продукция и незавършеното производство се състоят от разходите за проектиране, суровини, пряк труд и други преки разходи и съответните производствени режийни разходи (на база на нормалния работен капацитет).

Нетната реализуема стойност е предполагаемата продажна цена в обичайния ход на стопанската дейност, намалена с приблизително оценените разходи за завършване на производствения цикъл и тези, които са необходими за осъществяване на продажбата.

Отчитането на обезценката на материалните запаси се отчита съгласно МСС 34. Загубата от обезценка на актив следва да се признае като разход в отчета за доходите веднага.

Отписването на материалните запаси при тяхното потребление се извършва по метода на средно претеглена стойност, използвайки и в предходните отчетни периоди.

Разходите за материални запаси от позиции, които обикновено не са взаимозаменяеми и предоставените стоки или извършените услуги са предназначени за конкретни проекти, трябва да бъдат определени чрез използването на конкретна идентификация на себестойността на всеки от тях.

Въглицата се завеждат от Дружеството по партии, съобразно доставчиците на въглища. Изписването става по средно-претеглена стойност на база справка за изразходваното гориво – тонаж и калории, изготвена от ПТО, уточнено чрез засичане по прав обратен баланс, по партии на доставчици.

Инвентаризация на въглицата във връзка с разходването им се извършва ежемесечно и задължително към 31 декември на отчетната година с маркшайдерско замерване.

Себестойността на материалните запаси може да не е възстановима, в случай че те са повредени или с частични или са цялостно морално остарели, или ако има спад в продажните им цени. Практиката на обезценяване на материалните запаси под себестойността им до нетната реализуема стойност е в съответствие с вярването, че активите не трябва да се отчитат със стойности, превишаващи очакваните суми от продажбата или от използването им.

В края на всеки отчетен период се прави оценка на нетната реализуема стойност на стоково-материалните запаси. Сумата на всяка обезценка на материалните запаси до нетната им реализуема стойност, както и всички загуби от материални запаси следва да се признават като разходи за периода на обезценката или възникването на загубите. Сумата на евентуалното им обратно възстановяване на стойността на обезценката на материалните запаси, възникнали в резултат на увеличението на нетната реализуема стойност, следва да бъде призната като намаляване на сумата на признатите разходи за материални запаси през периода, през който възстановяването е възникнало.

Обезценката до нетната реализуема стойност може да бъде в такъв размер, обхват или характер, че да налага оповестяване според МСС 8 – *Нетна печалба или загуба за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика.*

Когато материалните запаси са продадени, балансовата сума на тези материални запаси следва да бъде призната като разход през периода, през който съответния приход е бил признат.

Инвентаризация на материалните запаси ще се извършва най-малко веднъж в годината.

Финансовите отчети трябва да оповестяват:

- счетоводната политика, приета при оценката на материалните запаси, включително и използването на формули за определяне на разходите;
- общата балансова сума на материалните запаси и балансовата сума по квалификационни групи, подходящи за предприятието;
- балансовата сума на материалните запаси, отчитани по нетната реализуема стойност;
- сумата на обратно възстановената обезценка, която е призната за приход за отчетния период;
- обстоятелствата или събитията, довели до възстановяване на обезценката на материалните запаси;
- балансовата сума на материалните запаси, които са дадени в залог за обезпечение на пасиви.

Б/. Парични средства в българска и чуждестранна валута

Паричните средства и паричните еквиваленти се отнасят в баланса по себестойност. Парите и паричните еквиваленти се състоят от наличните средства, безсрочните депозити в банки, други краткосрочни, високо ликвидни инвестиции с първоначален падеж до 3 месеца и банкови овърдрафти. Банковите овърдрафти се включват в заемните средства в категорията на текущите пасиви в баланса.

Отчитането на паричните средства в чуждестранна валута по банкови сметки, депозити, каса и други и ефекта от промените във валутните курсове ще се извършва съгласно изискванията на МСС 21.

Сделка в чуждестранна валута се записва при първоначалното признаване в отчетната валута, като към сумата в чуждестранна валута се прилага обменния курс между отчетната и чуждата валута към датата на сделката.

Към всяка дата на отчета за финансовото състояние :

- паричните позиции в (чуждестранна валута следва да се отчитат по заключителния курс);
- непаричните позиции, които се водят по историческа стойност, изразена в чуждестранна валута, следва да се отчитат, като се използва обменния курс към датата на сделката;
- непаричните позиции, които се водят по справедлива стойност, изразена в чуждестранна валута следва да се отчитат, като се използват обменните курсове, които са били в сила при определянето на тези стойности.